

Den 21 juli 1971 inträffade en järnvägskatastrof i byn Rheinweiler som ligger i Rhendalen på gränsen mot Schweiz. Vid Rheinweiler går järnvägen parallellt med Rhen. Mellan järnvägen och Rhen går autobahn Frankfurt - Basel. Banvallen är brant. Strax nedanför banvallen löper flera lokala vägar till byn.

Tåget bestod av diesellok och 8 vagnar. Antal passagerare var ca 350.

I en kurva strax före byn råder hastighetsbegränsning till 75 km/tim. Tåget gick in i kurvan med 140 km km/tim, och olyckan var ett faktum.

Larmet om olyckan kommer relativt snabbt, och 14 minuter efter larm är en Rödakorsgrupp på plats. Efter 17 min kommer den första av 17 helikoptrar fram.

Styrkeuppbyggnaden fortsätter och efter 1 timma är THW-enheterna i arbete, och efter 3 timmar har samtliga skadade transporterats till sex olika sjukhus.

Räddningsledningen där kommunalordföranden leder arbetet upprättades tidigt, men i verkligheten skedde det mesta räddningsarbetet spontant.

Vid granskning efteråt konstateras, att det rådde en viss oreda i transportererna av de skadade. Insatsen kunde gett bättre resultat om en ledningsläkare varit på plats. Klar och redig katastrofplan saknades på alla sjukhus utom två. Dessa två sjukhus blev följaktligen mindre pressade och kunde ha tagit hand om fler skadade med bibehållen medicinsk kvalitet. Övriga sjukhus belastades till gränsen av sin förmåga.

Räddningstjänsten (brandförsvaret) nämns endast perifert i referatet om hjälparbetet. Förutom den lokala brandkåren deltog järnvägens katastroforganisation, Technisches Hilfswerk, Tyska Röda Korset och enheter ur försvarsmakten.

ANM. Technisches Hilfswerk (TWH) är en frivilligorganisation som arbetar med civilförsvarets materiel, och som i krigstid utgör grunden för civilförsvarets undsättningsorganisation.

I rapporten finns utförlig redogörelse om stationering, antal inskrivna, fordon och materiel.